

محيّ الدّين ابن عربي

انسان كامل

گردآورنده: محمود محمود الغراب

ترجمه: دکتر گل بابا سعیدی

فهرست مطالب

۵	مقدمه دوم
۷	پیشگفتار
		رساله اوّل
۳۷	«الانسان الكامل»
		رساله دوّم
۱۳۳	«القطب الغوث الفرد»

پیشگفتار

چون مراد و حکم یزدان غفور
بود در قدمت تجلی و ظهور
پسر خلیفه ساخت صاحب سینه‌ای
تا بود شاهینش را آئینه‌ای
آدم اسطرلاب گردون علو است
وصف آدم مظهر آیات او است
هر چه در وی می‌نماید وصف او است
همچو عکس ماه اندر آب جوست
مثنوی مولوی

ستایش خدای را سزد که با توانایی کامل و حکمت فراگیر و شامله
خود، به آفرینش دست زد. آفریننده‌ای که آئینه صاف و روشن جهان
را با پالایه روح مصفا‌ی آدم بیالود و جلاداد، تا خود را در او مشاهده
کند. و پرچم خورشید اسماء و صفات را، بر سر آدمیان برافراشت، تا
بر خلائق متجلی گشته، و اسرار ملکوتی، در قالب ناسوتی مظاهر حق
را عیان سازند. و با پرتو اشعه انوار وجودش، هر ذره‌ای روشن گشته و
همه اجزای گیتی به هستی خود ادامه دهند. چه بی نور هدایتش کسی
در مناهج کمال، ره نسپرد و بدون رهبری و لطفش کسی به عظمت و
جلال او ره نیابد.

نیست به جز عنایتش راهنمای هر دلی

بی نظرش نگشته حل عقده هیچ مشکلی